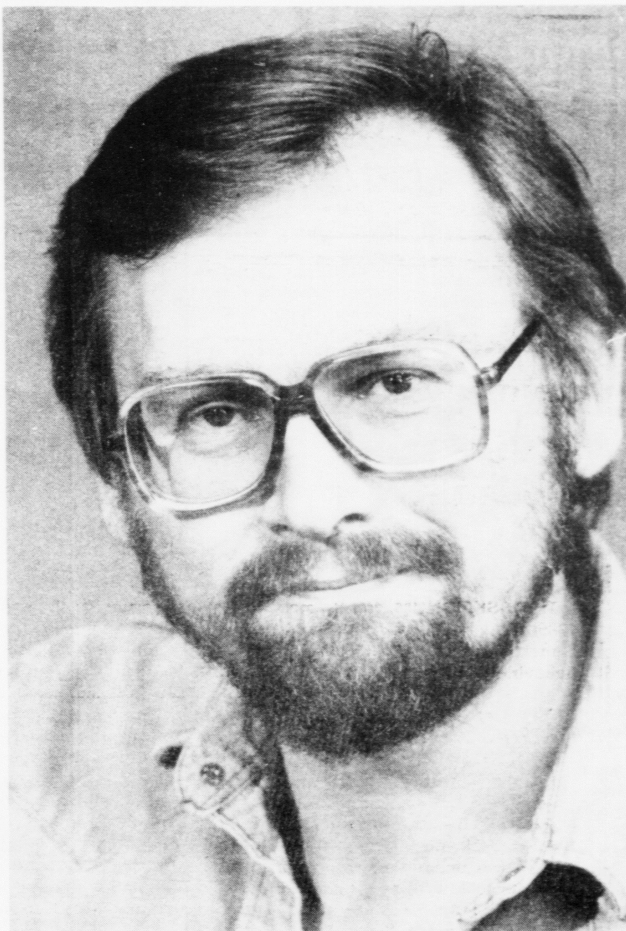

Jóannes Dalsgaard, lögtingsmaður, sigur, at tað er ikki serliga feroyskt at kalla fólk, sum stuðla lögtingsins samtyktir, fyri smittuberarar.

NATO ikki altíð ein fyrimunur í sambandseygum

»Millum nógvar og stórar fyrimunir eiga vit limaskap í NATO. Tað hevur altíð ligið í Føroyingum at verja seg og sini«. Soleiðis tekur fyrrverandi lögmaður Pauli Ellefsen til í grein í Dimmalætting 11. juli í ár. Greinin, sum annars er ein stór útspilling av nøkrum hampa-fólkum, sum bert hava gjørt eitt til sakar: at taka tær samtyktir fyri fult, sum Løgtingið hevur gjørt síðan 1940 og sum sambandsflokkurin heilt og partvis eisini hevur atkvøtt fyri.

Tað gevur litla meining at fara at skifta orð við eina munnskemd sum Paula Ellefsen og slik útspillingargrein sum omanfyrnevnda átti kanska ikki at fingið svar. Kortini er okkurt, sum ikki eigur at standa ósvarað.

Her fyri tað fyrsta talan um NATO-limaskapin. Má tað vera loyvt at minna formann

sambandsflokksins á, at Føroyar vórðu limaðar inn í NATO, uttan at føroyingar vórðu eftirspurdur og samstundis minna sama á, at rikisdagsmaður sambandsflokksins á dana-tingi harðliga mótmælti hesari innliman.

Fyri tað annað talar hann um at verja seg og sini. Hetta hevur einki við NATO at gera. Sum fyrrverandi lögmaður, sum fólkatingsmaður og nærstandandi samstarvsmaður við danska uttanríkisráðharran veit Pauli Ellefsen betur enn nakar annar, at fyri Føroyar gevst eingin verja í NATO.

Hetta kemst av tí landafrøðiliga og strategisku støðu Føroyar hava innan norðuratlantiska Nato-kervið. Leiklutur Føroya er og verður tann at leggja land til ávaringarstöðir og til pellistöðir hjá kjarnorkuvápnadum kavbátum. Takkað veri hesi

stöðu verða Føroyar millum fyrstu bumbumál í einum samanbresti millum Warszawasamgonguna og NATO, og Pauli Ellefsen veit líka væl sum NATO-generalarnir, at har gevst eingin verja — bert total týning.

Okkara einasta verja er at halda okkum uttanfyri og gera tað litla vit kunnu fyri at minka um spenningin millum stórveldini. Hetta kunnu vit t.d. gera við hvørki at reka ørindi fyri eitt ella annað teirra. Um nakar trýr, at vit fáa nakra tökk ella samsýning fyri at offra okkum fyri Reagan og Weinberger, so er hann meira góðvarin enn loyvt er og annars nógvar longur úti í undirbrotligheit og trælslyndi enn teir gomlu sambandsmenninir. Poul Niclassen, sum mótmælti innliman Føroya í NATO, skilti í hvussu so er hetta — ella var hann bert ein ærlig sál, sum á ongan hátt

kann mástast við tann grunn av opportunismu og illgitingarhuga, sum pennur Paula Ellefsen vitnar um, og sum hevur gjørt Paula Ellefsen kappingarferan við fólkaflokkinn í útspilling og eirindarloysi móti øðrvísi hugsandi.

Ein og hvør, sum bert kennir eitt pinkalítið til bygnað og strategi í NATO, veit, at NATO-støðirnar í Føroyum hava einki við verjuna av Føroyum at gera yvirhøvur. Støðirnar hava heldur einki við verjuna av Vestureuropæisku NATO-londunum at gera. Tær snúva seg bert um verju USA og so skuldi ein og hvør, ið ynskir »at verja seg og sini«, dugað at sæð, at støðirnar kundu ligið onkra aðrastaðni — í al-tjóða sjógvi t.d. — ella í Washington. Men tað er biligari og minst vanda-mikið fyri USA at hava tær her í Føroyum, í Ís-

landi og Shetlandi, tí so verða tað nøkur onnur enn tey, sum skulu verjast, sum verða offrað. Hetta er eitt elligamalt stórvaldatrik, sum bert tann kann fella fyri, sum er útgjörður við tí opportunismu og fyrilitsloysi, sum hevur eyðkennt formann sambandsflokksins, frá tí hann legði út við skrokk-inum og fram til skemdar-greinina leygdagin 11. juli 87.

At enda er hóskaði at minna Paula Ellefsen á, at tá hann flokkar seg og sini um »føroyskar føroyingar við føroyskari siðvenju« og nýtir alskyns ókvæmis-orð um nøkur hampa- og friðarfólk, sum brúka sini demokratisku rættindi, so er tað sjálvsagt fyri at skava út yvir, at teir einastu, ið bóru seg at sum ótargar og ófriðarkroppar, vóru teir dansku hermenn, sum ólógliga eru her í landinum. Teir lögdu hond á fólk og birtu upp

undir ófrið og Pauli Ellefsen finnur prógvíni í Dimmalætting sjálvari. Tað hevur mær vitandi ongantið verið serstakliga feroyskt ella í tráð við føroyska siðvenju at gera seg inn á fólk og fyri alt tað heldur ikki at skriva slíkar greinir, sum Pauli Ellefsen plagar at undirhalda lesarar Dimmalættingar við!

Tað fyríkemur mær heldur ikki serstakliga »føroyskt« at kalla fólk, sum stuðla Løgtingsins samtyktir fyri »óargadýr og smittuberarar« og at gera metingar um teirra týdning fyri okkara framleiðslu og útflutning. Pauli Ellefsen eigur tí eisini at fáa at vita, at ikki allir føroyingar halda líka nógva um hansasara týdning — tað verið seg sum grannskoðara ella lögmaður — fyri føroyskan búskap.

Jóannes Dalsgaard